

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ  
ХАРКІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ПЕДАГОГІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ  
імені Г. С. СКОВОРОДИ  
ЕКОНОМІЧНИЙ ФАКУЛЬТЕТ

***ТЕНДЕНЦІЇ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ  
ЕКОНОМІКИ ХХІ СТОЛІТТЯ  
ОЧИМА МОЛОДІ***

МАТЕРІАЛИ  
*II студентської наукової конференції*

*26 квітня 2018 року*

Харків 2018

### ***РОЛЬ ПРОФЕСІЙНОЇ ОСВІТИ В ФОРМУВАННІ ІНФРАСТРУКТУРИ РИНКУ ПРАЦІ***

Сьогодні Україна за середнім рівнем освіти працівників (за кількістю років навчання) значно відстає від США, Японії. В розрахунку на одного працюючого рівень освіти становить 10 років, тоді як в Японії – 14, в США – 15 років навчання. Ринок послуг системи професійної підготовки і підвищення кваліфікації кадрів пов'язаний, з одного боку, з ринком праці, а з іншого – з ринком науково-технічної продукції, ринком інвестицій. Незбалансованість між структурою підготовки і потребами економіки у працівниках та спеціалістах ускладнює працевлаштування випускників навчальних закладів [1]. Відставання якості робочої сили від потреб економіки (тільки 9% облікової кількості штатних працівників (1 млн. осіб) охоплюється системою професійної підготовки та перепідготовки. Дисбаланс між попитом та пропозицією робочої сили за всіма групами професій, особливо нестача кадрів на високотехнологічних промислових виробництвах (у середньому по Україні наприкінці 2016 року на 1 вакансію претендувало – 8 осіб). Суттєвий рівень безробіття серед молоді (у 2016 році безробіття у віковій категорії становив майже – 2,7%) тощо [3].

Якщо провести аналіз обсягів підготовки кваліфікованої робочої сили у вищих та професійно-технічних закладах та наявності вакансій за інформацією ДСЗ, то бачимо чисельність студентів у вищих навчальних закладах I-IV рівнів акредитації постійно зростає (у 2015 – 24,3%, а у 2016 – 27,1%), а чисельність учнів професійно-технічних навчальних закладів, навпаки, зменшилась (у 2015 – 17,6%, а у 2016 – 14,8%). Ураховуючи потребу в робочій силі – до 50 тис. осіб, та обсяг випущених фахівців і робітників за відповідний період – до 45, 4 тис. осіб, можна сказати, що на одну умовну вакансію припадатиме 4,3 особи [3]. Державне регулювання взаємодії освіти, бізнесу та ринку праці повинне здійснюватися в таких напрямках: сприяння доступу більшої кількості людей до освітньо-професійних навчальних закладів; забезпечення людей професійним навчанням упродовж усього життя, приділяючи особливу увагу працівникам з низькою кваліфікацією, літнім працівникам та співробітникам малих і середніх підприємств, які не спроможні витрачати достатньо коштів на навчання своїх кадрів; створення досконалої системи планування й визначення кваліфікацій, що мають найбільший попит на ринку праці; постійний аналіз стану ринку праці через інвестиційні плани підприємства, цільові державні програми регіонального розвитку. Відповідно Закону України «Про освіту» підготовка кадрів робітничих професій повинна здійснюватись через систему професійно-технічних закладів, навчальних комбінатів, безпосередньо на виробництві та в середньоосвітніх школах [2]. Підготовка кадрів робітничих професій безпосередньо на робочому місці має оперативний характер, завжди конкретний, оскільки орієнтований на засвоєння конкретного трудового процесу, виконання конкретної роботи, не вимагає великих витрат, скорочує період адаптації.

#### **Список використаних джерел**

1. Луцька А. Професійна освіта: бути чи не бути?... // Голос України [Електронний ресурс]. URL: <http://www.golos.com.ua/article/272829>[http://www.golos.com.ua/ article/272829](http://www.golos.com.ua/article/272829) (дата звернення 17.03.18).
2. Про освіту: Закон України від 5.09.2017 № 2145-VIII [Електронний ресурс] URL: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/2145-19> (дата звернення 17.03.18).
3. Сайт Державної служби статистики. [Електронний ресурс]. URL: [http://www.ukrstat.gov.ua/operativ/operativ2017/so\\_ek\\_r\\_u/soekru\\_u/soekru0217.zip](http://www.ukrstat.gov.ua/operativ/operativ2017/so_ek_r_u/soekru_u/soekru0217.zip) (дата звернення 17.03.18).